

MUUTOS 2011

Mediatiedote 28.7.2010

julkaisuvapaa heti

Muutos 2011 ehdottaa kaikelle Suomen vastaanottamalle humanitaariselle maahanmuutolle korkeaa naiskiintiötä

Suomella pienenä ja jatkuvasti velkaantuvana valtiona on rajalliset resurssit, ja maailman pakolaisongelma on näihin resursseihin verrattuna käytännössä rajaton. Tilanteesta johtuen Suomen tulee kohdentaa rajallisia resurssejaan mahdollisimman järkevällä ja tarkoituksenmukaisella tavalla. Jos humanitaarista maahanmuuttoa perustellaan ihmisten auttamisella, on rajalliset resurssit kohdistettava eniten kärsivien auttamiseksi.

Käytännössä kaikkialla maailmassa, missä on kurjuutta, eniten siitä kärsivät naiset. Monesti tämä kärsimys on vieläpä miesten patriarkaalisten järjestelmien aiheuttamaa. Monissa niistä maista, joista Suomeen kohdistuu eniten humanitaarista maahanmuuttoa, on naisten asema huomattavasti huonompi kuin miesten. Esimerkiksi islamilaista sharia-lakia toteuttavissa valtioissa epäinhimilliset rangaistukset uhkaavat naisia huomattavasti laajemmin kuin miehiä, ja naisten asema muun muassa oikeuden edessä on huomattavasti heikompi kuin miesten.

Tämän vuoksi kaikkeen humanitaariseen maahanmuuttoon ja ennen kaikkea pakolaisuuteen on asetettava sukupuolikiintiöt. Koska naisten tilanne on valtavasti huonompi kuin miesten, voi tämä kiintiö olla korkea. Muutos 2011 katsoo, että sopiva koko tälle kiintiölle olisi 70–90 prosenttia kaikesta Suomeen kohdistuvasta humanitaarisesta maahanmuutosta.

Sukupuoli- ja muita kiintiöitä perustellaan usein heikommassa asemassa olevan ryhmän tosiasiallisen aseman parantamisella. Mikäli tämä periaate pätee, silloin olisi johdonmukaista ottaa kiintiöt käyttöön myös humanitaarisessa maahanmuutossa. Toisin kuin esimerkiksi työpaikkojen tai koulujen sukupuoli- tai kielikiintiöt, ei humanitaarisen maahanmuuton naiskiintiö ole vastaavaa syrjintää. Toisin kuin työ tai koulutus, ei pakolaisuus ole positiivinen ja tavoittelemisen arvoinen asia, vaan olosuhteiden pakosta johtuva negatiivinen välttämättömyys. Siihen ei aktiivisesti pyritä, vaan siitä pyritään aktiivisesti pois. Suomen ei ole edes teoriassa mahdollista auttaa kuin murto-osaa ihmisistä, joten Suomen valtion on väistämättä pakko noudattaa jonkinlaista valikointia sen suhteen, ketä se auttaa. Humanitaarisen maahanmuuton naiskiintiössä on kyse rajallisten resurssien mahdollisimman tehokkaasta käytöstä.

Sen lisäksi, että avun kohdistaminen eniten sitä tarvitseville on moraalisesti hyvä valinta, on sukupuolikiintiöstä myös hyötyä Suomelle. Miehet tekevät suhteessa naisia enemmän väkivalta- ja seksuaalirikoksia, ja naisten on keskimäärin helpompaa sopeutua vieraaseen kulttuuriin kuin miesten. Sen lisäksi, että naiskiintiö lisää humanitaarisen maahanmuuton tarkoituksenmukaisuutta, se myös tehostaa integraatiota.

Jiri Keronen
varapuheenjohtaja
jiri.keronen@muutos2011.fi
040 7333 467